

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219201770
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219201770.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci navrhovateľa: O. S., nar. XX.X.XXXX, adresa S., ul. Z. XXX/XX, proti súdnemu exekútorovi: JUDr. Stacho Chladný, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Stráž 223, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 10C/14/2019-29 zo dňa 3.6.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II. Súdny exekútor má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd nariadil neodkladné opatrenie v tomto znení: „Žalovaný je povinný zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu vyplývajúceho z Príkazu na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 23.04.2019 a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 5Er/653/2007. Žalovaný je povinný do 3 dní od doručenia tohto uznesenia oznámiť zamestnávateľovi žalobcu spoločnosti: Csiffáry M s.r.o., so sídlom 925 84 Vlčany 254, IČO: 44 918 909, aby nepokračoval v zrážkach zo mzdy žalobcu. Žalobca má nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému v rozsahu 100 %.“

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou § 324 ods. 1, § 325 ods. ods. 1, 2 písm. c), d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 334 ods. 1, § 225 ods. 1, § 226 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP a vecne tým, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podaným na súde dňa 6.5.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek úkonu smerujúceho k výkonu zrážok zo mzdy žalobcu. Návrh žalobca odôvodnil tým, že na základe čiastočného rozsudku vydaného Okresným súdom Dunajská Streda č. k. 11Cb/17/2005-157 zo dňa 8.11.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.9.2006 a vykonateľnosť dňa 22.9.2006, bolo dňa 31.7.2007 tunajším súdom vydané poverenie na vykonanie exekúcie č. 5201016879. Ku dňu 31.7.2017 uplynula 10-ročná prekluzívna lehota na vykonanie exekučného titulu. Exekútorскому úradu Galanta (súdny exekútor In. Bc. Karol Nagy) uhradil splátky vo výške 4.813,20 Eur (t.j. 145.000,- Sk). Číslo konania EX 175/17, ktoré uvádza JUDr. Stacho Chladný, súdny exekútor, je nesprávne, nakoľko Okresným súdom Dunajská Streda na danú sp. zn. nebolo vydané poverenie. Žiada súd o preverenie číslo konania: EX 175/17 /značka oprávneného: PR/71/2007/, ktoré uvádza na príkaze na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a z iných príjmov. Exekučný spis EX 1875/2007 sa nenašiel a je názoru, že právnu ochranu možno dosiahnuť výlučne prostredníctvom súdom nariadeného neodkladného opatrenia a to zamedzením výkonu zrážok zo mzdy na základe neplatného právneho titulu /neexistencia poverenia na výkon exekúcie/. Výkon zrážok zo mzdy by mal pre neho devastáčné následky. Poukázal, že dlh voči povinnému bol splatený v priebehu rokov 2007 až 2008.

3. Súd prvej inštancie následne uviedol, že dospel k záveru, že žalobca ako spotrebiteľ pokiaľ ide o naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán konania navrhovaným neodkladným opatrením, osvedčil ohrozenie svojho práva. Neodkladné opatrenie je jediným efektívnym prostriedkom dočasnej ochrany pred vykonávaním zrážok zo mzdy.

4. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že zásah do práv a právom chránených záujmov žalovaného v predmetnej veci považoval za primeraný. Uspokojenie pohľadávky žalovaného na základe rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 11Cb/17/2005- 157 zo dňa 8.11.2005 nie je žiadnym spôsobom ohrozené, pričom žalovaný má k dispozícii viacero právnych prostriedkov na uspokojenie svojich pohľadávok. Žalovaný je len v určitom rozsahu obmedzený vo svojom práve na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu. Ide však o obmedzenie, ktoré podľa názoru súdu musí žalovaný v tomto spore strpieť. Neodkladné opatrenie v prejednávanej veci má preventívny a zabezpečovací charakter, neprejudikuje sa ním rozhodnutie súdu vo veci samej a v rámci posudzovania splnenia predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia nie je úlohou súdu podrobne sa zaoberať dôvodmi a okolnosťami, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej. Súd tiež prisvedčil žalobcovi, že zákonná konštrukcia inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje zásah do majetkovej sféry dlžníka bez predchádzajúcej súdnej kontroly uplatnenej pohľadávky veriteľa, a to aj v spotrebiteľských právnych vzťahoch, pri ktorých z vnútroštátneho aj európskeho práva vyplýva zvýšený záujem zákonodarcu na ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, vrátane súdnej ingerencie v tomto procese. Za daného stavu súd považuje domáhanie sa bezodkladnej úpravy pomerov nariadením požadovaného neodkladného opatrenia za vhodný a primeraný spôsob bránenia svojich práv a záujmov zo strany žalobcu. Súd prvej inštancie návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovel.

5. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP na základe zásady úspechu. Žalobca bol v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu týchto trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

6. Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podal odvolanie súdny exekútor, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil. Ako odvolacie dôvody uviedol § 365 ods. 1 písm. a), d), f) a h) CSP. Poukazuje na fakt, že vedie exekučné konanie pod sp. zn. EX 175/17, v ktorom vystupuje žalobca ako jeden z jeho účastníkov na strane povinného. Predmetné exekučné konanie bolo začaté dňa 14.6.2007, a preto sa naň vzťahuje v zmysle intertemporálnych ustanovení Exekučného poriadku jeho právna úprava účinná do 31.3.2017. Obsah návrhu žalobcu na nariadenia neodkladného opatrenia sa týka predmetného exekučného konania EX 175/17. Z povahy exekučného konania a zákonného postavenia súdneho exekútora vyplýva, že súdny exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na nútený výkon exekučných titulov, ktorý má pri výkone jemu štátom zverenej právomoci (t.j. exekučnej činnosti) postavenie verejného činiteľa, pričom výkon exekučnej činnosti je zároveň výkonom verejnej moci. Medzi súdnym exekútorom a účastníkom konania na strane povinného teda neexistuje vzťah rovnocennosti, a preto medzi súdnym exekútorom a povinným nemôže existovať pri výkone exekučnej činnosti súkromnoprávny spor, pretože súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti (vydávaní úkonov pri jednotlivých spôsoboch výkonu exekúcie medzi ktoré patrí ak príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a z iných príjmov) ako výkone verejnej moci koná z poverenia udeleného príslušným súdom, je verejným činiteľom a zároveň orgánom verejnej moci a nemôže podľa úpravy Exekučného poriadku účinnej do 31.3.2017 odmietnuť výkon exekučnej činnosti. V exekučnom konaní EX 175/17 bol súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie aj voči žalobcovi ako povinnému, a to na základe Poverenia na vykonanie exekúcie č. 5201*016879 zo dňa 31.7.2007 vydaného Okresným súdom Galanta v spojení s Uznesením Okresného súdu Galanta zo dňa 13.10.2016, č. k. 5Er/653/2007 - 18, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 3.3.2017, a ktorým súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a vykonaním exekúcie poveril práve jeho ako súdneho exekútora. Exekučné konanie EX 175/17 sa vedie na podklade exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Krajského súdu Trnava, č. k. 21Cob/324/2005-174 zo dňa 31.7.2006 v spojení s Čiastočným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 8.11.2005, č. k. 11Cb/17/2005-157, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.9.2006 a vykonateľnosť dňa 22.9.2006. V tejto súvislosti sú tvrdenia žalobcu ako povinného v úvode návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zavádzajúce. Ako žalovaný má za to, že súd prvej inštancie v predmetnom prípade vydaním napadnutého uznesenia zasiahol do pomerov v exekučnom konaní mimo svoju právomoc, a to v rozpore nielen s Exekučným poriadkom (ďalej len EP) alebo aj

úvodnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku, odôvodňujúc svoje rozhodnutie výlučne tými ustanoveniami Civilného sporového poriadku, ktoré na úpravu pomerov v rámci exekučného konania ani nemožno aplikovať. Takýto postup súdu je podľa názoru súdneho exekútora aj ústavnoprávne neprípustný, t.j. aby do koncepcie (právomoci) jedného orgánu verejnej moci, v tomto prípade súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti, zasahoval iný orgán verejnej moci, v tomto prípade súd mimo exekučného konania vydávaním neodkladných opatrení voči súdnemu exekútorovi zasahujúcimi do výkonu exekučnej činnosti.

7. Odvolateľ zároveň zdôraznil, že v prípadoch, keď dôjde k zmene exekútora na základe rozhodnutia exekučného súdu, tak sp. zn. EX u novo povereného exekútora nie je identická ako u predchádzajúceho, ale novo poverený exekútor priradí exekúcii takú sp. zn. EX podľa poradia, keď mu súd doručí uznesenie o zmene exekútora, a to aj vzhľadom na to, že pod pôvodným č. k. EX už novo poverený exekútor môže viesť u seba iné predchádzajúce konanie. V rámci tohto konania súdny exekútor dopytoval oprávneného, ktorý mu dňa 13.4.2018 oznámil, že v prospech vymáhanej pohľadávky v konaní EX 175/17 neeviduje odo dňa jeho začatia žiadne platby a to ani na od predchádzajúcich exekútorov (Bc. Ing. Karol Nagy, neskôr JUDr. Jozef Kapronczai ako jeho nástupca). Žalobcom tvrdené úhrady z jeho strany pôvodnému súdnemu exekútorovi vo výške 145.000,- Sk ostávajú preto len v rovine jeho nepreukázaných tvrdení (súdu boli predložené príjmové doklady v celkovej sume 35.000,- Sk), pretože predmetom exekúcie EX 175/17 je vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 265.000,- Sk (8.796,39 Eur) ako aj trov exekúcie.

8. Súdny exekútor poukázal v odvolaní i na to pochybenie súdu prvej inštancie, keď v bode 13. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že „ ... uspokojenie pohľadávky žalovaného ... nie je žiadnym spôsobom ohrozené...“, čím ako žalovaného súd označuje súdneho exekútora, avšak v exekučnom konaní sa nevymáha pohľadávka súdneho exekútora na základe exekučného titulu, ale ide o pohľadávku oprávneného. Navyše výrok I. a II. napadnutého uznesenia boli už v čase jeho vydania nevykonateľné, pretože žalobca u obchodnej spoločnosti Csiffáry M s.r.o. nepracuje od 27.5.2019, čo vyplýva z oznámenia tejto obchodnej spoločnosti ako aj elektronickej súčinnosti poskytnutej zo strany Sociálnej poisťovne - ústredie Bratislava, pričom podľa § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku je pre súd rozhodujúci stav v čase vydania neodkladného opatrenia, kedy v čase jeho vydania návrh žalobcu stratil už vzhľadom na túto skutočnosť akékoľvek opodstatnenie. Ak povinný u určitého zamestnávateľa nepracuje, tento mu ani nemôže vykonávať zrážky zo mzdy.

9. Odvolateľ zdôraznil i to, že výrok I. napadnutého uznesenia je nevykonateľný aj z toho dôvodu, že je formulovaný spôsobom, že „ ... žalovaný (t.j. súdny exekútor) je povinný zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy...“, a to z dôvodu, že určenie niektorého zo spôsobov výkonu exekúcie, t.j. aj exekúcie spôsobom zrážok zo mzdy a z iných príjmov, nie je právom súdneho exekútora v pravom slova zmysle ale jedná sa o jeho právomoc ako osoby, ktorej štát túto právomoc zveril za účelom núteného výkonu exekučných titulov (exekučnej činnosti), čo je zákonnou povinnosťou súdneho exekútora. Nariadenie výkonu exekúcie zrážkami zo mzdy teda nie je právom súdneho exekútora ale tento postup je v jeho právomoci, pričom exekútor je povinný konať po tom ako zistí majetok povinného podliehajúci exekúcii spôsobom ako mu to umožňuje Exekučný poriadok, inak sa vystavuje riziku prípadného disciplinárneho previnenia z dôvodu nečinnosti.

10. V závere odvolania súdny exekútor dôvodil, že súd bez akéhokoľvek iného dôkazu, okrem tvrdenia žalobcu, posúdil aj vzťah medzi oprávneným a povinným ako vzťah spotrebiteľský, pričom z exekučného súdneho spisu muselo v čase vydania uznesenia vyplývať, že žalobca je v poverení na vykonanie exekúcie označený ako samostatne zárobkovo činná osoba - živnostník (s uvedením identifikačného čísla), teda podnikateľ, a taktiež z odôvodnenia exekučného titulu vyplýva, že pohľadávka oprávneného vznikla titulom komisionárskej zmluvy, t.j. zmluvy upravenej Obchodným zákonníkom, pričom žalobca má svoju živnosť aj naďalej aktívnu. Má za to, že vzájomný záväzkový vzťah medzi žalobcom a oprávneným z exekúcie 5Er/653/2007 (EX 175/17) nemôže byť spotrebiteľským vzťahom (žalobca konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti) a je vylúčené aby vzťah súdneho exekútora, ktorého súd označuje ako žalovaného, a žalobcu bol tiež spotrebiteľským vzťahom.

11. K odvolaniu súdneho exekútora sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že zotrváva na svojich tvrdeniach uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a údaje uvádzané súdnym exekútorom považuje za zavádzajúce a nepravdivé.

12. Súdny exekútor vo svojom písomnom vyjadrení k podanému vyjadreniu k odvolaniu uviedol, že v plnom rozsahu zotrúva na obsahu svojho odvolania.

13. K vyjadreniu súdneho exekútora ako odvolateľa sa navrhovateľ tiež písomne vyjadril, pričom vo vyjadrení sa už len pridrižiava doterajších tvrdení.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti, a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a), d), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné priznať úspech, pretože napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je nesprávne.

15. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie preskúmaným uznesením v súlade s návrhom navrhovateľa a so zákonom nariadil neodkladné opatrenie, ktorým súdnemu exekútorovi v postavení osoby štátom určenej na výkon exekučnej činnosti uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy navrhovateľa vyplývajúceho z Prikazu na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 23.4.2019 a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 5Er/653/2007 a oznámiť zamestnávateľovi navrhovateľa spoločnosti: Csiffáry M s.r.o., so sídlom 925 84 Vlčany 254, IČO: 44 918 909, aby nepokračoval v zrážkach zo mzdy navrhovateľa.

16. Navrhovateľ neodkladného opatrenia žiadal návrhom nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by súd uložil súdnemu exekútorovi ako označenému „žalovanému“ v predmetnom konaní povinnosť zdržať sa akéhokoľvek úkonu smerujúceho k výkonu zrážok zo mzdy žalobcu (t.j. navrhovateľa neodkladného opatrenia).

17. Z konštatovaného v predchádzajúcich dvoch odsekoch je potrebné hneď v úvode konštatovať, že nariadeným neodkladným opatrením súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s § 216 ods. 1 CSP, t.j. ultra petitum, t.j. mimo návrh.

18. Civilné sporové konanie, ako konanie, ktorého účelom je poskytovanie ochrany súkromnoprávnym vzťahom, je ovládané (okrem iného) dispozičným a prejednacím princípom, pričom v súlade s autonómiou súkromnoprávných vzťahov súdy neposkytujú ochranu právnemu vzťahu, právu, ani nároku na plnenie, o ochranu ktorého sa nežiadalo. Súd tak nemôže priznať iné ako je žiadané v petite. Výnimka je upravená v ods. 2 uvedeného § 216 CSP, ktorá sa ale na daný prípad nevzťahuje, čím nie je potrebné sa ňou ani zaoberať. I keď nie je vylúčené, aby súd použitím iných slov vyjadril vo výroku rozhodnutia rovnaké práva a povinnosti, ktorých sa navrhovateľ domáhal, formulácia výroku súdneho rozhodnutia musí i tak vyjadrovať to, čoho sa v danom prípade navrhovateľ návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia skutočne domáhal, čo pri formulácii výroku napadnutého uznesenia, v korešpondencii i s jeho odôvodnením, nie je daný prípad.

19. Pokiaľ sa navrhovateľ jednoznačne, zreteľne a určito domáha neodkladným opatrením uloženia povinnosti súdnemu exekútorovi, v zmysle odôvodnenia návrhu navrhovateľa ako osobe štátom určenej na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov, zdržať sa akéhokoľvek úkonu smerujúceho k výkonu zrážok zo mzdy navrhovateľa a to v rámci exekučného konania vedeného u tohto súdneho exekútora, v ktorom exekučnom konaní navrhovateľ vystupuje ako jeho účastník v postavení povinného, nie je v súlade s touto jeho požiadavkou, súdom prvej inštancie napadnutým uznesením uloženie mu povinnosti zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy navrhovateľa, pretože súdny exekútor len určuje niektorý zo spôsobov výkonu exekúcie, t.j. aj exekúciu spôsobom zrážok zo mzdy a z iných príjmov, ktoré zrážky vykonáva zamestnávateľ povinnej osoby, čo navrhovateľovi bolo zrejmé a prispôobil tomu aj formuláciu petitu návrhu, ktorý petit súd prvej inštancie nerešpektoval a priznal navrhovateľovi niečo

iné než čo žiadal. Pri súčasnom uložení súdnemu exekútorovi aj povinnosť oznámiť zamestnávateľovi navrhovateľa, aby nepokračoval v zrážkach zo mzdy navrhovateľa, ktorá požiadavka z petitu návrhu navrhovateľa nevyplýva vôbec, platí uvedené o to viac.

20. I keď predmetné pochybenie súdu prvej inštancie zakladá vadnosť procesného postupu s následkom nesprávneho rozhodnutia, vzhľadom na charakter inštitútu neodkladného opatrenia, vyznačujúceho sa zjednodušeným a zrýchleným procesným postupom súdu pri rozhodovaní, odvolaciemu súdu nič nebránilo nedostatky rozhodnutia odstrániť (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP) posúdením oprávnenosti navrhovaného dočasného opatrenia navrhovateľa, pri viazanosti jeho požiadavkou obsiahnutou v petite návrhu, t.j. požiadavky uložiť súdnemu exekútorovi povinnosť zdržať sa akéhokoľvek úkonu smerujúceho k výkonu zrážok zo mzdy žalobcu, t.j. úkonu súdneho exekútora v rámci vedenia exekučného konania, ktorého je navrhovateľ účastníkom, v postavení povinného.

21. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (teda v zmysle § 343 a nasl. CSP zriadením záložného práva na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa...).

22. V zmysle § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa ods. 2 písm. c) tohto ustanovenia neodkladným opatrením možno strane uložiť okrem iného najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

23. V zmysle § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

24. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

25. Z vyššie citovaných ustanovení CSP vyplýva, že zákon predpokladá iba dva dôvody pre uplatnenie neodkladného opatrenia ako formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie pritom súd môže nariadiť iba na návrh. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

26. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je potom osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uloženie požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity). Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenie bezprostredne hroziacej ujmy.

27. V danom prípade súd skúmal prioritne, či bola osvedčená existencia takého právneho vzťahu medzi sporovými stranami.

28. Navrhovateľ sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by mal súd uložiť súdnemu exekútorovi povinnosť zdržať sa akéhokoľvek úkonu smerujúcemu k výkonu zrážok zo mzdy navrhovateľa, t.j. konania smerujúceho k výkonu exekučného titulu v rámci exekučnej činnosti súdneho exekútora.

29. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov (ďalej len „exekučná činnosť“).

30. Podľa § 3 Exekučného poriadku exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle. Pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní.

31. Podľa § 5 Exekučného poriadku v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa (ods. 1) Vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci. (ods.2)

32. Vychádzajúc zo znenia cit. zákonných ustanovení je zřejmé, že exekučné konanie, v ktorom navrhovateľ vystupuje ako účastník a súdny exekútor konanie vedie v rámci výkonu exekučnej činnosti ako osoba na túto činnosť splnomocnená štátom nezakladá súkromnoprávny vzťah, ktorý by umožňoval v civilnom súdnom konaní nariadiť požadované neodkladné opatrenie. Civilný súd v rámci vykonávania svojej rozhodovacej právomoci nie je oprávnený zasahovať do právomoci iného subjektu, ktorú mu zveril štát v rámci výkonu štátnej moci. Exekučnú činnosť súdneho exekútora môže svojimi rozhodnutiami ovplyvňovať iba Exekučný súd (súd, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie), aj to iba v intenciách Exekučného poriadku. Povinný v exekučnom konaní má možnosť brániť sa prostredníctvom inštitútov upravených v Exekučnom poriadku (námietky proti exekúcii, návrh na odklad exekúcie, návrh na zastavenie exekúcie a pod.). Povinný sa teda nemôže domáhať v civilnom súdnom konaní, aby súd obmedzil výkon exekučnej činnosti súdneho exekútora v konkrétnej exekučnej veci.

33. V dôsledku neexistencie právneho vzťahu, medzi stranami, ktorý by zakladal možnosť nariadiť neodkladné opatrenie v predmetnom civilnom konaní, nebolo dôvodným návrhu navrhovateľa vyhovieť, naopak bolo potrebným návrh ako nedôvodný zamietnuť. Vzhľadom na to bolo nevyhnutným, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím § 388 CSP zmenil. Zároveň v zmeňujúcom rozhodnutí odstránil i formulačné nedostatky prvoinštančného súdu spočívajúce predovšetkým v tom, že osoba, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej (daný prípad) zákon - CSP označuje ako navrhovateľ (nie žalobca) a keďže nebola podaná žaloba niet podkladu ani na označenie protistrany ako žalovaného (CSP označenie tejto strany neuvádza).

34. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. V zmysle ods. 3, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

37. Vychádzajúc z ostatne citovaných ustanovení, keďže odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, bolo jeho povinnosťou rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov celého konania aj bez návrhu,

keďže týmto rozhodnutím sa končí. O výške priznanej náhrady trov konania má potom následne po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnúť súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom. Základnou zásadou ovládajúcou rozhodovanie o náhrade trov konania je zásada úspechu v spore. Táto zásada zodpovednosti za výsledok sporu charakteristická pre sporové konania sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu bude povinná nahradiť v spore úspešnej víťaznej strane trovy konania, ktoré jej vznikli a to v súlade s § 257 CSP, teda preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, vzniknuté v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom, teda víťazstvom v spore. Navrhovateľ má plný úspech vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej, teda ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu.

38. Konečným výsledkom konania je potom predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu, na základe ktorého bol návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, čím vznikol súdnemu exekútorovi ako úspešnej strane, voči ktorej nedôvodný návrh smeroval nárok na náhradu trov daného konania (t.j. prvoinštančného, i predmetného odvolacieho), ktorý nárok odvolací súd súdnemu exekútorovi v plnom rozsahu priznal.

39. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).